

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/211/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119215075
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8119215075.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: Q. I., K.. XX.X.XXXX, O. Y. X, V. K. B., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanej: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, Bratislava, IČO: 31340890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, Bratislava, IČO: 47232471, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 268,91 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 268,91 Eur od 10.10.2019 do zaplataenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou z 1.10.2019 sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 268,91 Eur a úrokov z omeškania 5% ročne z tejto sumy od druhého dňa po doručení žaloby žalovanej. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzavrela 30.6.2009 zmluvu o úvere, ktorou jej bol poskytnutý úver 1.000 Eur s mesačnou splátkou 35,62 Eur, ročnou úrokovou sadzbou 25%, RPMN 28,07% a priemernou RPMN 40,61%. Vyslovila názor, že zmluva neobsahovala povinné náležitosti buď vôbec alebo v nesprávnej výške podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. (výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), písm. j/ (RPMN a celkové náklady spotrebiteľa) a písm. k/ (priemerná hodnota RPMN). Namietala, že v zmluve je nesprávna výška RPMN 28,07%, pretože podľa internetovej kalkulačky RPMN je vo výške 35,30%. Takisto pokiaľ ide o priemernú RPMN tá bola v zmluve vo výške 40,61%, správne za druhý štvrtrok 2009 pre spotrebiteľské úvery bez zabezpečenia vo výške do 1.500 Eur so splatnosťou od 1-5 rokov, podľa súhrnných informácií priemerná RPMN bola vo výške 37,93%. V nesprávnej výške boli v zmluve uvedené aj celkové náklady spotrebiteľa 590,61 Eur, tie činili 781 Eur, čo je rozdiel medzi sumou, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť (1781 Eur) a výškou úveru. Poukázala tiež na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., teda na fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Za úver zaplatila 1.268,91 Eur, žalovaná sa preto na jej úkor bezdôvodne obohatila o sumu 268,91 Eur. Uviedla, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedela od Združenia HOOS, o čom predložila jeho prehlásenie z 24.9.2019.

2. Žalobkyňa žiadala tiež vysloviť neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v OP v článku 4 bode 4.6 týkajúcu sa započítania pohľadávok, konkrétnych platieb klienta voči pohľadávky banky v poradí - poplatky, sankčný úrok, úrok z úveru, splátka istiny úveru. Na zdôvodnenie uviedla, že jej platby sa započítavajú na iný účel akým je splatenie istiny úveru bez ohľadu na jej vôľu.

3. Žalovaný vzniesol námietku premlčania pre uplynutie subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby. Uviedol, že žalobkyňa splatila dlh z úverovej zmluvy 6.7.2010, trojročná objektívna premlčacia doba

uplynula 6.7.2013. Dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom, kedy žalobkyňa uhradila poslednú splátku úveru, ako to ustálil aj Krajský súd v Nitre v rozsudku 25Co/1019/2015 a 7Co/90/2013.

4. Žalovaný nesúhlasil s nesprávnou výškou RPMN a celkovými nákladmi spotrebiteľa z dôvodu, že súčasťou mesačnej splátky bolo aj poistné 2,62 Eur (vyplýva to z bodu 10.3 OP). Poistenie schopnosti spláčať úver bolo dobrovoľné, čo vyplýva z článku 2 úverovej zmluvy, v ktorom žalobkyňa žiadala o poistenie a tiež bodu 10.1 OP. S poukazom na § 2 písm. c/ bod 5 zákona č. 258/2001 Z.z. preto poistné nie je súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa. Navyše internetové kalkulačky sú len orientačným nástrojom pre výpočet RPMN.

5. Žalovaný nesúhlasil ani s tým, že by v zmluve bola nesprávna výška priemernej hodnoty RPMN, keďže zmluva bola uzavretá 30.6.2009, logicky sa nemohlo vychádzať z priemernej hodnoty za druhý štvrtrok roku 2009, ktorá sa zverejnila až neskôr. Rozhodujúci je prvý štvrtrok roku 2009 a v súlade so zverejnenými údajmi bola v zmluve uvedená aj výška priemernej RPMN.

6. Ohľadom námietky absencie rozdelenia splátky na istinu, úrok a poplatky žalovaný poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 3Cdo/146/2017, 3Cdo/56/2018, podľa ktorých toto členenie splátky potrebné nie je.

7. Žalovaný nesúhlasil ani so žalobou o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky vzhľadom na to, že zmluvný vzťah vznikol pred viac ako 9 rokmi splatením úveru, zo strany žalobkyne ide o zneužitie práva v zmysle článku 5 CSP, ktoré nepožíva právnu ochranu. Akékoľvek finančné nároky zo zmluvy o úvere sú premlčané, nie je daný zákonný dôvod podľa § 137 písm. d/ CSP na podanie žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky.

8. Žalobkyňa právo na repliku nevyužila.

9. Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalovaného, zmluvou o pôžičke zo dňa XX.X.XXXX, výpisom z úverového účtu žalobkyne, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 24.4.2019, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

10. Dňa XX.X.XXXX bola uzavretá formulárová zmluva o úvere dostupná pôžička pod č. XXXXXXXXXXXX medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou a žalovanou ako veriteľom. Zmluva bola uzavretá tým spôsobom, že formulár zmluvy najprv podpísala žalobkyňa 25.6.2009, pričom krížikom vyznačila výšku požadovaného úveru - 2.500 Eur a dobu splácania 50 mesiacov a to v časti 2 označenej ako „Žiadosť o poskytnutie úveru“.

11. Žalovaný podpísal zmluvu až 30.6.2009, pričom vyplnil časť 3 označenú ako „Zmluva o úvere“. V tejto časti je uvedená výška úveru 1.000 Eur, výška mesačnej splátky 35,62 Eur, celková výška nákladov 590,61 Eur, dátum prvej splátky 26.7.2009, dátum konečnej splatnosti 26.8.2013, úroková sadzba 25% p.a., splatnosť každej platby k 26.dňu v mesiaci, počet mesačných splátok 50, RPMN 28,07%, priemerná RPMN 40,61% a poistenie - základný súbor poistenia.

12. V časti 3 bode 3 sa uvádza, že právne vzťahy neupravené zmluvou sa riadia okrem iného aj všeobecnými obchodnými podmienkami a obchodnými podmienkami pre úver - dostupná pôžička a že klient svojim podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi.

13. V obchodných podmienkach pre úver - dostupná pôžička v článku 4 - splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie v bode 4.6 sa uvádza: „platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: 1. Na poplatky podľa sadzobníka, 2. Sankčný úrok, 3. Úrok z úveru, 4. Splátka istiny úveru“.

14. Z výpisu z úverového účtu žalobkyne vyplýva, že úver čerpala 30.6.2009 vo výške 1.000 Eur. Celkovo zaplatila 1.268,91 Eur, poslednú úhradu poukázala 6.7.2010 a to vo výške 874,47 Eur.

15. Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS z 24.9.2019 sa žalobkyňa obrátila na nich so žiadosťou ohľadom posúdenia predmetnej úverovej zmluvy dňa 20.9.2019. Po jej

posúdení ju Združenie informovalo, že podľa ich názoru je zmluva bez úrokov a bez poplatkov a že veriteľ sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 268,91 Eur.

16. Súd vo veci už raz rozhodol rozsudkom č.k. 11Csp//211/2019-116 zo dňa 13.3.2020 a to tak, že vyhovel len žalobe o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol z dôvodu premlčania pre uplynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorú súd počítal od času jednotlivých úhrad žalobkyne nad istinu úveru, ale tiež objektívnej trojročnej premlčacej doby majúca za to, že žalobkyňa nepreukázala úmyselné zavinenie žalovaného na vzniku jeho bezdôvodného obohatenia. S týmto názorom však nesúhlasil súd druhej inštancie, ktorý uznesením č.k. 19CoCsp 27/2020-232 zo dňa 16.9.2021 zrušil vyššie uvedený rozsudok v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd pritom vo svojom rozhodnutí jasne uviedol, že začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby plynie od doby, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia a pokiaľ sa to dozvedela od Združenia pre ochranu občana spotrebiteľa HOOS v septembri 2019, potom žaloba bola podaná včas, pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súd druhej inštancie citoval z rozsudku Súdneho dvora EÚ C-776/19 až C-782/19 z 10.6.2021, tiež C-485/19 z 22.4.2021 a dospel k záveru, že pre naplnenie zmyslu a účelu článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS vzhľadom na odbornú zdatnosť v činnosti poskytovaní pôžičiek sa úmysel žalovaného - dodávateľa prezumuje a dôkazné bremeno je na ňom, aby preukázal okolnosti neúmyselného konania. Uviedol tiež, že vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, keď žalovaný do zmluvy neuviedol zákonné náležitosti, uviedol v nej neprijateľnú zmluvnú podmienku a zmluvu neuzavrel platne svedčí o jeho úmyselnom správaní.

17. Súd preto opätovne posúdil nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia už vzhľadom na vyššie uvedené právne závery súdu druhej inštancie podľa § 451 a násl. Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

21. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

22. Pre posúdenie vzniku bezdôvodného obohatenia súd vyhodnocoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi stranami v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy t.j. v znení účinnom od 1.8.2008 do 30.11.2009.

23. Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

24. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

25. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Vzhľadom na postup pri uzatváraní predmetnej zmluvy súd skúmal, či bol dodržaný kontraktačný proces, upravený v § 43a a násl. Občianskeho zákonníka.

28. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

29. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

30. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

31. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

32. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

33. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

34. Súd mal za preukázané, že najprv žalobkyňa ako spotrebiteľka písomnou formou požiadala o úver vo výške 2.500 eur. Neskôr žalovaný písomne súhlasil s úverom, ale v inej výške - 1.000 Eur a s ďalšími konkrétnymi zmluvnými podmienkami. Preto s poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka tento jeho právny úkon bolo potrebné považovať za nový návrh na uzavretie úverovej zmluvy. Aby vznikla platná písomná zmluva, musela by následne žalobkyňa tento nový návrh zo strany žalovaného písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Súd preto vyvodil záver, že nedošlo k písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere medzi stranami, čo spôsobilo jej neplatnosť s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., ale čo tiež vyplýva z § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu už nebolo potrebné zaoberať sa tým, či daná zmluva obsahovala povinné náležitosti, na ktoré poukázala žalobkyňa, s argumentáciou ktorej však súd nesúhlasí.

35. Žalobkyňa mala pri závere o absolútnej neplatnosti zmluvy vrátiť žalovanému len sumu poskytnutého úveru t.j. 1.000 Eur, zaplatila mu však 1268,91 Eur, čo vyplýva jednak z výpisu z jej úverového účtu a jednak žalovaný toto skutkové tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe nespochybnil, preto platí fikcia o jeho nespornosti podľa § 151 ods. 1 CSP. Žalovanému teda vzniklo na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie vo výške 268,91 Eur.

36. Súd teda opätovne posúdil námietku premlčania a to v intenciách právneho záveru súdu druhej inštancie, ktorým je tento súd viazaný ako to vyplýva z § 391 ods. 2 CSP.

37. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

38. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

39. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

40. K bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobkyne došlo pri jednej úhrade realizovanej 6.7.2010, ktorou žalobkyňa zaplatila žalovanému 874,47 Eur. Od uvedeného dátumu je preto potrebné počítať plynutie objektívnej premlčacej doby, podľa názoru odvolacieho súdu ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie žalovaného, žalovaný by musel preukázať nedbanlivostné zavinenie, čo sa však nestalo, preto súd aplikoval desaťročnú premlčaciu dobu, ktorá uplynula až 6.7.2020. Keďže žaloba bola podaná 1.10.2019, bola podaná včas a pohľadávka premlčaná nie je. V čase jej podania neuplynula ani dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá, ako uviedol súd druhej inštancie, plynie až od doby, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovaného od Združenia HOOS, podľa prehlásenia ktorého k tomu došlo 20.9.2019. Dvojročná premlčacia doba teda uplynula až 20.9.2021. S poukazom na tieto závery súd teda vyhovel aj žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia.

41. Žalobkyni boli priznané aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 563 Občianskeho zákonníka.

42. Podľa § 563 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

43. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

44. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Žalobkyňa prvýkrát vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia až touto žalobou, preto súd úroky z omeškania jej priznal odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, keďže tá mu bola doručená 9.10.2019.

47. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v spore v celom rozsahu úspešná a preto súd jej priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému, nakoľko nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

48. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.